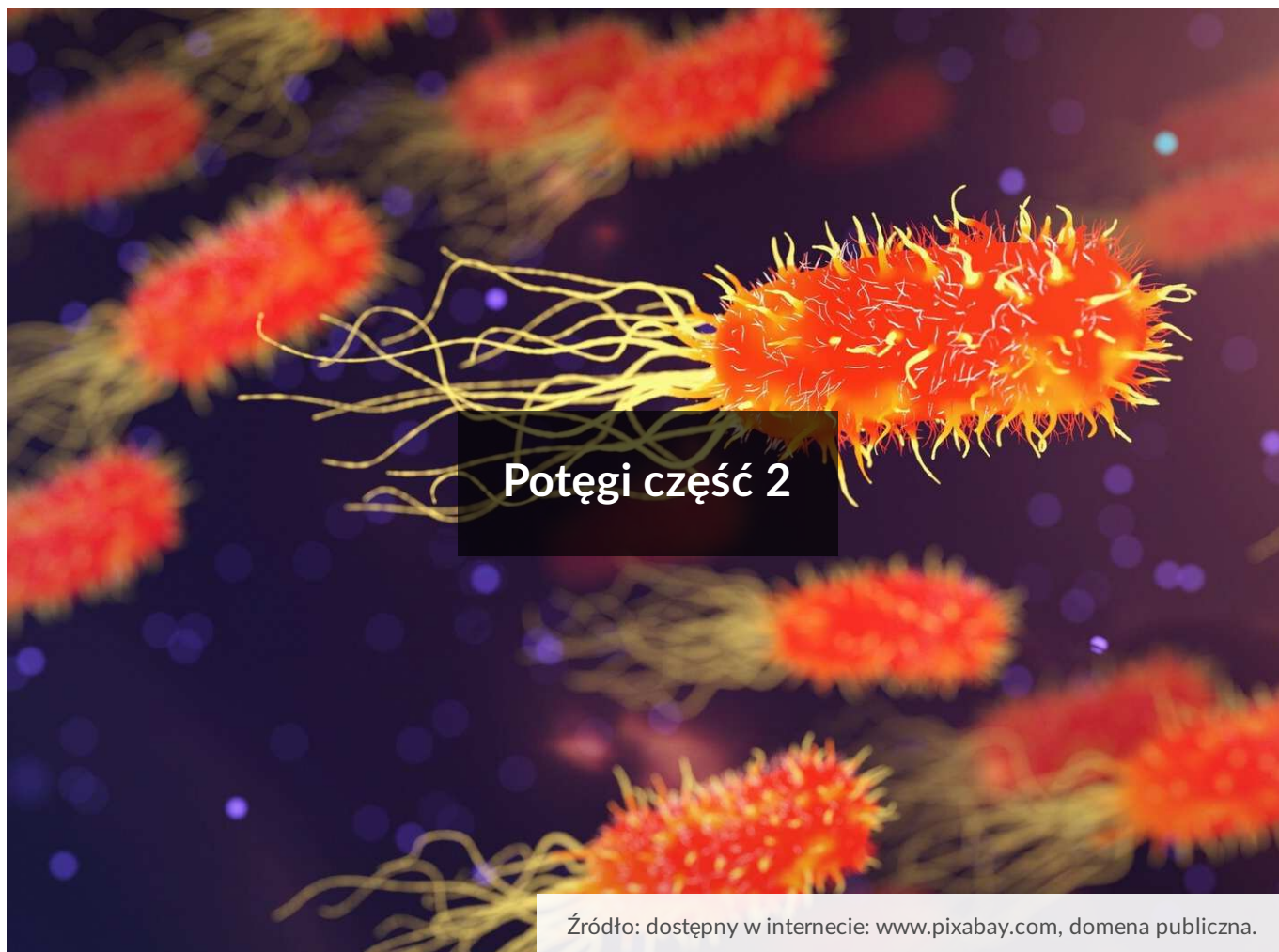

Potęgi część 2

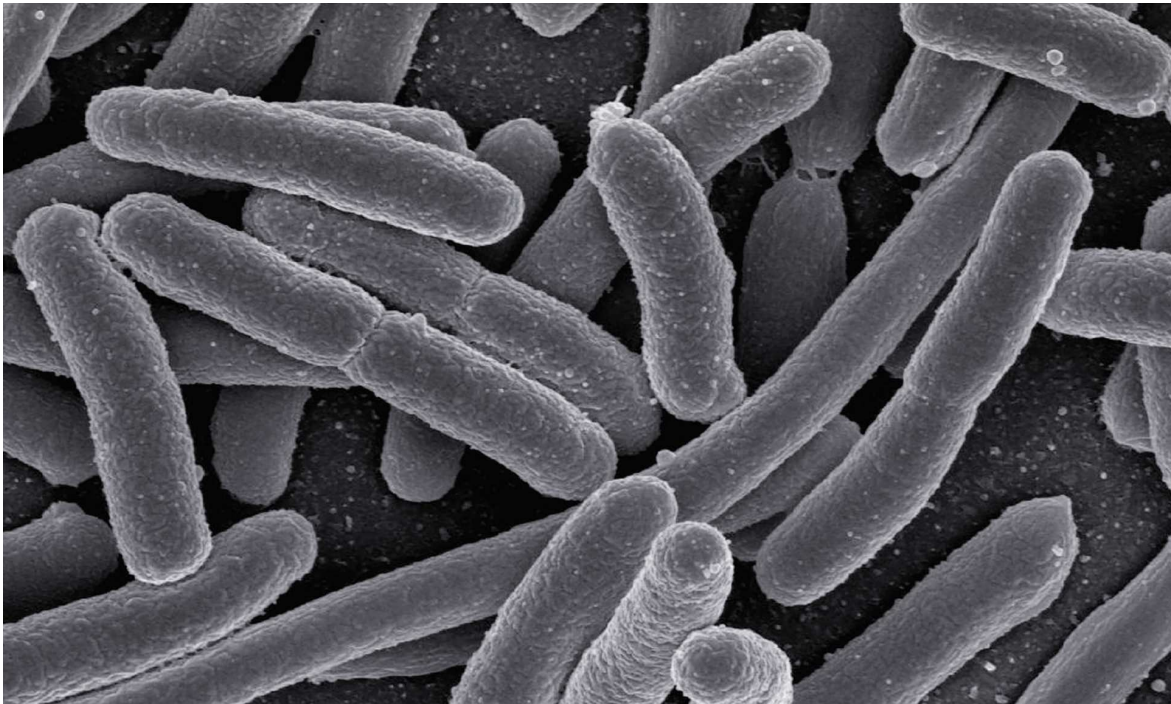
- Wprowadzenie
- Przeczytaj
- Film edukacyjny
- Sprawdź się
- Dla nauczyciela

W tym materiale spojrzemy na świat rzeczy bardzo małej wielkości. W życiu codziennym spotykamy się z nimi niezwykle często, choć nierzadko musimy wyteńczyć wzrok, aby je dostrzec.

Swego rodzaju symbolem tego, co małe, jest ziarenko maku. Ziarenko ma średnicę około 0,0005 m. Ziarenko tej wielkości potrafimy jeszcze dostrzec, bez przyrządów optycznych, ale bakterii już nie możemy w ten sposób zobaczyć (choć są wyjątki).

Jedną z najbardziej znanych bakterii – *Escherichia Coli* – ma rozmiary rzędu mikrometra (μm), czyli 0,000001 m, co już niewątpliwie jest poza zasięgiem naszego nieuzbrojonego w mikroskop oka.

Escherichia Coli

Źródło: dostępny w internecie: pixabay.com, domena publiczna.

W świecie istot żywych są jednak jeszcze mniejsze organizmy. Wielkość wirusów mierzy się na przykład już w nanometrach, czyli w jednostce długości równej $0,000000001$ m.

Przykładów jeszcze mniejszych obiektów dostarcza fizyka.

Atomy mają rozmiary około $0,0000000001$ m. Jądro atomowe, choć zawiera 99,9% masy atomu, to jest jednak od niego około 100000 razy mniejsze, a jego wielkość mierzona w metrach wyraża się w przybliżeniu liczbą $0,0000000000000001$.

Jak widzimy, tradycyjny zapis małych liczb jest bardzo niewygodny w użyciu, ze względu na dużą liczbę zer potrzebnych do ich zapisu. Dlatego znacznie prościej jest zapisywać je z użyciem potęgi o wykładniku ujemnym.

Twoje cele

- Powtórzysz pojęcie potęgi o ujemnym wykładniku całkowitym.
- Udoskonalisz umiejętności dotyczące wykonywania działań na potęgach o wykładniku ujemnym.
- Utrwalisz wzory odnoszące się do wykonywania działań na potęgach o tej samej podstawie, w których występować będą potęgi o wykładniku ujemnym.
- Porównasz wielkości występujące w przyrodzie, do czego użyjesz m.in. notacji wykładniczej z potęgą liczby 10 o wykładniku ujemnym.

Przeczytaj

Dzieląc liczbę 2^4 przez liczbę 2^7 możemy zapisać kolejno

$$\frac{2^4}{2^7} = \frac{2^4}{2^{4+3}} = \frac{2^4}{2^4 \cdot 2^3},$$

co po uproszczeniu licznika i mianownika przez 2^4 pozwala zapisać wynik w postaci $\frac{1}{2^3}$.

Z drugiej strony, stosując wzór na dzielenie potęg o tych samych podstawach moglibyśmy zapisać

$$\frac{2^4}{2^7} = 2^{4-7} = 2^{-3}.$$

W ten sposób otrzymaliśmy więc równość

$$2^{-3} = \frac{1}{2^3}.$$

Ten wstępny przykład jest ilustracją umowy, którą przyjmujemy określając potęgę niezerowej liczby rzeczywistej o wykładniku ujemnym.

Definicja: potęga o wykładniku ujemnym

Niech n będzie liczbą naturalną dodatnią. Potęgą liczby rzeczywistej $a \neq 0$ o wykładniku $(-n)$ nazywamy liczbę:

$$a^{-n} = \frac{1}{a^n}.$$

Ważne!

Zachodzi równość:

$$\frac{1}{a^n} = \frac{1^n}{a^n} = \left(\frac{1}{a}\right)^n,$$

więc liczbę a^{-n} można również zdefiniować za pomocą równości:

$$a^{-n} = \left(\frac{1}{a}\right)^n.$$

Zatem dla dowolnych i różnych od zera liczb a oraz b prawdziwa jest równość:

$$\left(\frac{a}{b}\right)^{-n} = \frac{1}{\left(\frac{a}{b}\right)^n} = \frac{1}{\frac{a^n}{b^n}} = \frac{b^n}{a^n} = \left(\frac{b}{a}\right)^n.$$

Zauważmy, że dla liczby $a \neq 0$ i dowolnej dodatniej liczby całkowitej n zachodzi równość:

$$a^n \cdot a^{-n} = \frac{a^n}{a^n} = 1.$$

Jednocześnie

$$a^n \cdot a^{-n} = a^{n-n} = a^0,$$

co tłumaczy, dlaczego przyjmujemy $a^0 = 1$ dla $a \neq 0$.

Przykład 1

Bezpośrednio z definicji potęgi o wykładniku ujemnym oraz na podstawie podanych wyżej własności wynikają następujące równości:

- $10^{-4} = \frac{1}{10^4} = 0,0001$
- $2^{-3} = \frac{1}{2^3} = \frac{1}{8}$
- $\left(-\frac{1}{3}\right)^{-3} = (-3)^3 = -3^3 = -27$
- $\left(-\frac{2}{5}\right)^{-2} = \left(-\frac{5}{2}\right)^2 = \left(\frac{5}{2}\right)^2 = \frac{25}{4}$
- $(-0,625)^{-100} \cdot \left(-2\frac{14}{25}\right)^{-50} = \left(-\frac{5}{8}\right)^{-100} \cdot \left(-\frac{64}{25}\right)^{-50} =$
 $= \left(-\frac{8}{5}\right)^{100} \cdot \left(-\frac{25}{64}\right)^{50} = \left(\left(\frac{8}{5}\right)^2\right)^{50} \cdot \left(\frac{25}{64}\right)^{50} = \left(\frac{64}{25} \cdot \frac{25}{64}\right)^{50} = 1^{50} = 1.$

Jak widzimy z powyższych przykładów, działania na potęgach o wykładniku całkowitym dają się sprowadzić do operowania potęgami o wykładnikach naturalnych.

Tym sposobem można sprawdzić, że dla potęg o wykładnikach całkowitych prawdziwe są poniższe tożsamości.

Ważne!

Dla dowolnych i różnych od zera liczb rzeczywistych a i b oraz dowolnych liczb całkowitych m i n prawdziwe są wzory:

$$a^n \cdot a^m = a^{n+m},$$

$$(a^n)^m = a^{nm},$$

$$\frac{a^n}{a^m} = a^{n-m},$$

$$a^n \cdot b^n = (a \cdot b)^n,$$

$$a^n : b^n = \frac{a^n}{b^n} = \left(\frac{a}{b}\right)^n.$$

Posługując się potęgami o wykładniku ujemnym, możemy w wygodny sposób zapisywać bardzo małe liczby.

Przykład 2

Zapiszemy podane wielkości z użyciem o potęg podstawie 10, pamiętając o zależnościach między jednostkami długości:

- 1 milimetr zapiszemy w decymetrach,
- 10 centymetrów zapiszemy w kilometrach,
- 10 mikrometrów zapiszemy w metrach,

d. 1 nanometr zapiszemy w milimetrach.

Ponieważ:

- $1 \text{ km} = 10^3 \text{ m}$, tzn. 1 kilometr to 10^3 metrów,
- $1 \text{ m} = 10^9 \text{ nm}$, tzn. 1 metr to 10^9 nanometrów,
- $1 \text{ m} = 10^6 \mu\text{m}$, tzn. 1 metr to 10^6 mikrometrów,
- $1 \text{ m} = 10^3 \text{ mm}$, tzn. 1 metr to 10^3 milimetrów,
- $1 \text{ m} = 10^2 \text{ cm}$, tzn. 1 metr to 10^2 centymetrów,
- $1 \text{ m} = 10^1 \text{ dm}$, tzn. 1 metr to 10^1 decymetrów,

więc:

- a. $1 \text{ mm} = 10^{-2} \text{ dm}$,
- b. $10 \text{ cm} = 10^{-4} \text{ km}$,
- c. $10 \mu\text{m} = 10^{-5} \text{ m}$,
- d. $1 \text{ nm} = 10^{-6} \text{ mm}$.

Już wiesz

Jeśli liczba x jest zapisana w postaci:

$$x = m \cdot 10^k,$$

gdzie m jest liczbą spełniającą nierówność $1 \leq m < 10$, natomiast k jest liczbą całkowitą, to mówimy, że liczba x jest zapisana w **notacji wykładniczej**. Mówimy też wtedy, że liczba x jest **rzędu** 10^k .

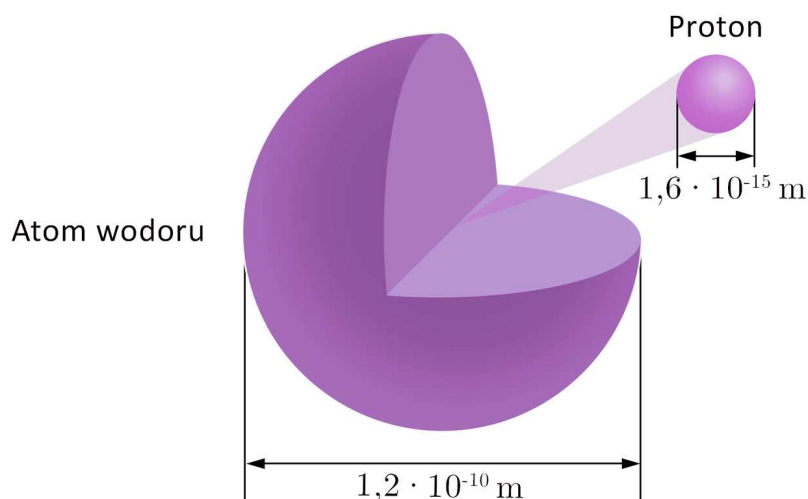
Przykład 3

Ułamek 0,00000000000046 zapisujemy w **notacji wykładniczej**:

$$0,00000000000046 = 4,6 \cdot 0,0000000000001 = 4,6 \cdot 10^{-13}.$$

A zatem rozważany ułamek jest rzędu 10^{-13} .

Przykład 4

Średnica protonu mierzona w metrach wynosi około $1,6 \cdot 10^{-15}$.

Skoro potęgi o ujemnym wykładniku całkowitym są wygodną formą zapisu bardzo małych liczb, więc również opisując świat w mikroskali korzystamy z notacji wykładniczej.

Przykład 5

Atom ma rozmiary rzędu 10^{-10} m, zaś jądro atomowe jest od niego $100000 = 10^5$ razy mniejsze. A zatem jądro atomowe ma rozmiary około:

$$\frac{10^{-10}}{10^5} = \frac{1}{10^{10}} \cdot \frac{1}{10^5} = \frac{1}{10^{15}} = 10^{-15} \text{ m.}$$

Przykład 6

Obliczymy, ile razy większa jest rozwielitka o długości $3 \cdot 10^{-3}$ m od bakterii wielkości $2 \cdot 10^{-6}$ m.

Mamy:

$$\frac{3 \cdot 10^{-3}}{2 \cdot 10^{-6}} = \frac{3}{2} \cdot \frac{10^6}{10^3} = 1500.$$

A zatem rozwielitka jest większa od bakterii 1500 razy.

Przykład 7

Magda tworzy model Układu Słonecznego, z modelem Ziemi wielkości grejpfruta o średnicy 15 cm.

Jak duża powinna być w modelu Magdy kulka przedstawiająca Księżyc?

Zauważmy, że ponieważ w zaproponowanym przez Magdę modelu Układu Słonecznego Ziemia ma średnicę 0,15 m, a w rzeczywistości jej średnica jest równa około $1,3 \cdot 10^7$ m,

więc Magda wykonuje model Układu Słonecznego w skali

$$s = \frac{0,15}{1,3 \cdot 10^7} \approx 0,00000001153846154 \approx 1,15 \cdot 10^{-8}.$$

Posługując się zapisaną w notacji wykładniczej skalą s obliczymy drugim sposobem, że w modelu Magdy:

- średnica Księżyca powinna być równa (w metrach) w przybliżeniu $1,15 \cdot 10^{-8} \cdot 3,5 \cdot 10^6 = (1,15 \cdot 3,5) \cdot 10^{-8+6} = 4,025 \cdot 10^{-2} = 0,04025$, czyli około 4 cm,
- odległość Księżyca od Ziemi powinna być równa w przybliżeniu $1,15 \cdot 10^{-8} \cdot 3,8 \cdot 10^8 = (1,15 \cdot 3,8) \cdot 10^{-8+8} = 4,37$, czyli około 4,5 m.

Korzystając ze spostrzeżeń poczynionych powyżej obliczymy ponadto:

- jaką wielkość powinna mieć kula przedstawiająca Słońce w modelu Magdy,
- w jakiej odległości od grejpfruta przedstawiającego Ziemię powinna się ona znajdować.

Ponieważ Słońce ma średnicę około $1,4 \cdot 10^9$ m i znajduje się 150 milionów km od Ziemi, więc w modelu Magdy:

- kula przedstawiająca Słońce powinna mieć wielkość $1,15 \cdot 10^{-8} \cdot 1,4 \cdot 10^9 \approx 16,10$ (m)
- i powinna się ona znajdować w odległości od modelu Ziemi o $1,15 \cdot 10^{-8} \cdot 150 \cdot 10^9 \approx 1730$ (m), czyli w odległości prawie dwóch kilometrów!

Na zakończenie pokażemy kilka przykładów ilustrujących poznane już wcześniej prawa działań na potęgach, tym razem stosowane z użyciem potęg o wykładniku ujemnym.

Przykład 8

Wykażemy, że 25% liczby 8^{-7} to 2^{-23} .

Obliczamy:

$$25\% \cdot 8^{-7} = \frac{1}{4} \cdot (2^3)^{-7} = \frac{2^{-21}}{2^2} = 2^{-21-2} = 2^{-23}. \text{ Koniec dowodu}$$

Przykład 9

Iloraz $\frac{(27^{-4} + 81^{-3} + 9^{-6})^5}{9^{22} + 18 \cdot 9^{20} - 10 \cdot 9^{21}}$ zapiszemy w postaci potęgi o podstawie 3.

Przekształcamy, korzystając z własności działań na potęgach:

$$\begin{aligned}
\frac{(27^{-4}+81^{-3}+9^{-6})^5}{9^{22}+18\cdot 9^{20}-10\cdot 9^{21}} &= \frac{\left((3^3)^{-4}+(3^4)^{-3}+(3^2)^{-6}\right)^5}{9^{20}\cdot(9^2+18-10\cdot 9^1)} = \\
&= \frac{(3^{3\cdot(-4)}+3^{4\cdot(-3)}+3^{2\cdot(-6)})^5}{9^{20}\cdot(81+18-90)} = \frac{(3^{-12}+3^{-12}+3^{-12})^5}{9^{20}\cdot 9} = \\
&= \frac{(3\cdot 3^{-12})^5}{9^{20+1}} = \frac{(3^{1+(-12)})^5}{9^{21}} = \frac{(3^{-11})^5}{(3^2)^{21}} = \frac{3^{-11\cdot 5}}{3^{2\cdot 21}} = \frac{3^{-55}}{3^{42}} = \\
&= 3^{-55-42} = 3^{-97}.
\end{aligned}$$

Przykład 10

Rozpatrzmy liczbę $n = 32^{-4}$. Obliczymy ile składników równych n musi mieć suma, która jest równa 4^{-5} .

Przyjmijmy, że 4^{-5} jest sumą k liczb równych n , to znaczy że zachodzi równość $k \cdot n = 4^{-5}$.

Wtedy:

$$k \cdot 32^{-4} = 4^{-5},$$

skąd

$$k = \frac{4^{-5}}{32^{-4}} = \frac{(2^2)^{-5}}{(2^5)^{-4}} = \frac{2^{-10}}{2^{-20}} = 2^{-10-(-20)} = 2^{-10+20} = 2^{10} = 1024.$$

Zatem rozpatrywana suma musi mieć $2^{10} = 1024$ składniki równe n .

Słownik

potęga liczby rzeczywistej o wykładniku naturalnym

potęgą liczby rzeczywistej a o wykładniku naturalnym $n \geq 2$ nazywamy liczbę

$$a^n = \underbrace{a \cdot a \cdot \dots \cdot a}_{n \text{ czynników}}$$

Liczbę a nazywamy podstawą potęgi. Ponadto przyjmujemy, że dla każdej liczby rzeczywistej $a^1 = a$ oraz dla $a \neq 0$, $a^0 = 1$

notacja wykładnicza

jeśli liczba x jest zapisana w postaci $x = m \cdot 10^k$, gdzie m jest liczbą spełniającą nierówność $1 \leq m < 10$, natomiast k jest liczbą całkowitą, to mówimy, że liczba x jest zapisana w notacji wykładniczej.

Mówimy też wtedy, że liczba x jest rzędu 10^k

Film edukacyjny

Polecenie 1

Zapoznaj się z poniższym filmem, a następnie wykonaj polecenia.

Film dostępny pod adresem <https://zpe.gov.pl/a/DMYacBkau>

Film nawiązujący do treści lekcji dotyczącej potęg.

Polecenie 2

Atomowa jednostka masy (oznaczana jako u od *unit*) to wielkość, za pomocą której wyraża się masę atomową związków chemicznych:

$$1 u \approx 1,66 \cdot 10^{-24} \text{ g.}$$

Zapisz w kilogramach, używając notacji wykładniczej:

a. masą atomową tlenu, równą 16 u ,

b. masą atomową azotanu magnezu, równą 148 u .

Polecenie 3

Porównaj wagę:

3 miliardów 500 milionów mrówek, jeśli przyjmiemy, że masa każdej z nich to $0,3 \cdot 10^{-3} \text{ g}$,
oraz 4 tygrysów, jeśli przyjmiemy, że każdy z nich ma masę $2,7 \cdot 10^2 \text{ kg}$.

Sprawdź się

Pokaż ćwiczenia:

Ćwiczenie 1

Ćwiczenie 2

Ćwiczenie 3

Ćwiczenie 4

Ćwiczenie 5

Ćwiczenie 6

Ćwiczenie 7

Ćwiczenie 8

Ćwiczenie 9

Ile razy trzeba dodać do siebie liczbę 27^{-5} aby otrzymać 9^{-2} ?

Ćwiczenie 10

Masa elektronu to $9,1 \cdot 10^{-31}$ kg, a masa protonu to $1,67 \cdot 10^{-27}$ kg.

Słoń waży 5,7 t, a gęś kanadyjska waży 3,5 kg.

Oznaczmy stosunek masy protonu do masy elektronu przez k , a stosunek masy słońa do masy gęsi kanadyjskiej przez n . Która liczba jest większa: k czy n ?

Ćwiczenie 11

Wykaż, że liczba

$$x = \frac{31^{-11} + 31^{-10} + 31^{-9} + 31^{-8} + 31^{-7} + 31^{-6} + 31^{-5} + 31^{-4}}{(31^{-2} + 31^{-4}) \cdot (31^{-4} + 31^{-8})}$$

jest całkowita.

Ćwiczenie 12

Rozpatrzmy liczbę $t = \frac{5^{-16} + 11^{-16}}{5^{-17} + 11^{-17}}$. Wykaż, że $t \in (5, 6)$.

Dla nauczyciela

Autor: Paweł Kwiatkowski

Przedmiot: Matematyka

Temat: Potęgi część 2

Grupa docelowa:

Szkoła ponadpodstawowa, liceum ogólnokształcące, technikum, zakres rozszerzony

Podstawa programowa:

I. Liczby rzeczywiste. Zakres podstawowy. Uczeń:

1) wykonuje działania (dodawanie, odejmowanie, mnożenie, dzielenie, potęgowanie, pierwiastkowanie, logarytmowanie) w zbiorze liczb rzeczywistych;

4) stosuje związek pierwiastkowania z potęgowaniem oraz prawa działań na potęgach i pierwiastkach;

8) wykorzystuje własności potęgowania i pierwiastkowania w sytuacjach praktycznych, w tym do obliczania procentów składanych, zysków z lokat i kosztów kredytów;

Kształtowane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje cyfrowe;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Cele operacyjne (językiem ucznia):

- wykonuje działania na potęgach o wykładniku ujemnym,
- wykonuje działania na potęgach o tej samej podstawie, w których występują potęgi o wykładniku ujemnym,
- porównuje wielkości występujące w przyrodzie wykorzystując m.in. notację wykładniczą z potęgą liczby o wykładniku ujemnym

Strategie nauczania:

- konstruktywizm
- konektywizm

Metody i techniki nauczania:

- praca z ekspertem
- liga zadaniowa

Formy pracy:

- praca w grupach
- praca całego zespołu klasowego

Środki dydaktyczne:

- komputery z głośnikami, słuchawkami i dostępem do internetu
- zasoby multimedialne zawarte w e-materiale
- tablica interaktywna/tablica, pisak/kreda

Przebieg lekcji

Faza wstępna:

- Nauczyciel przedstawia uczniom temat lekcji, wskazuje cele zajęć oraz ustala z nimi kryteria sukcesu.
- Uczniowie przypominają prawa działań na potęgach.

Faza realizacyjna:

- Przed lekcją nauczyciel wyłania wśród uczniów czterech ekspertów, którzy zapoznają się z materiałem zawartym w sekcji „Przeczytaj”. Na lekcji uczniowie pracują w grupach, każda pod kierunkiem eksperta. Eksperci proponują grupom rozwiązywanie zadań, które przygotowali w domu (zadania oparte na przykładach z sekcji „Przeczytaj”). W razie problemów – służą pomocą, wyjaśniają niezrozumiałe elementy.
- Uczniowie zapoznają się z treścią materiału w sekcji „Film edukacyjny”. Następnie eksperci na forum klasy wspólnie wyjaśniają ewentualne wątpliwości.
- Uczniowie w grupach rozwiązują ćwiczenia 1-8 na czas (od łatwiejszego do trudniejszych). Grupa, która poprawnie rozwiąże ćwiczenia jako pierwsza, wygrywa, a nauczyciel może nagrodzić uczniów ocenami za aktywność. Rozwiązania są prezentowane na forum klasy i omawiane krok po kroku.

Faza podsumowująca:

- Omówienie ewentualnych problemów z rozwiązaniem ćwiczeń z sekcji „Sprawdź się”.
- Wybrany uczeń podsumowuje zajęcia, zwracając uwagę na nabyte umiejętności, odnosząc się do ustalonych na początku lekcji kryteriów sukcesu.

Praca domowa:

Uczniowie wykonują ćwiczenia 9-12 z sekcji „Sprawdź się”.

Materiały pomocnicze:

- [Działania na potęgach](#)
- [Działania na potęgach. Część II](#)
- [Potęgowanie potęgi](#)

Wskazówki metodyczne:

Uczeń może wykorzystać film edukacyjny

- podczas przygotowywania się do zajęć;
- do utrwalania wiedzy;
- jako inspirację do stworzenia własnego samouczka lub prezentacji.